

full DOMINICAL

PARAULA I VIDA

† LLUÍS MARTÍNEZ SISTACH
Cardenal arquebisbe de Barcelona

Gràcies pel ministeri del Papa

Celebrem demà la solemnitat dels apòstols sant Pere i sant Pau. La fe cristiana es fonamenta en el testimoni dels Apòstols. Jesús va escollir els Dotze «perquè estiguessin amb ell i per enviar-los a predicar». Els Apòstols van lliurar la seva vida a l'anunci de la bona nova del Regne, i van coronar el seu treball apostòlic amb el martiri.

Els apòstols Pere i Pau són les dues columnes de l'Església: Pere, el capdavanter en la confessió de la fe; Pau, el que la va posar a plena llum. Pere va instituir la primera Església amb la resta d'Israel. Pau va evangelitzar els altres pobles cridats a la fe. Això és el que expressa el prefaci de la solemnitat d'aquests dos apòstols.

L'apòstol Pere va ser un dels primers cridats per Jesús i sempre ocupa un lloc preeminent en els evangelis. Aquesta primacia la posa en relleu el Senyor amb aquestes paraules que li va dirigir: «Tu ets Pere. Sobre aquesta pedra jo edificaré la meua Església, i les portes del Reialme de la mort no li podran resistir». El ministeri de Pere prové de la voluntat de Jesús, que va voler que ell i els seus successors fossin instruments a través dels quals l'Esperit Sant constitueix i manté la unitat de l'Església.

Al Papa li correspon mantenir i promoure la unitat amb Jesucrist de tots els pastors i fi-

dels reunits en les Esglésies particulars; és a dir, el fet de mantenir-se en la fidelitat íntegra i incondicional a la paraula de Crist, als seus sagraments, al manament nou de l'amor. Això significa que tots l'han de seguir indefectiblement per tal que l'Església estesa d'Orient a Occident pugui donar un testimoni unànim de l'Evangeli per a la salvació de tots els homes. Per això, en la persona del Papa es visualitza Crist de manera eminent, com a bon pastor de tota l'Església.

Els cristians hem d'agrair al Senyor el ministeri de Pere i dels seus successors i hem d'acollir amb un profund sentit eclesial i amb reconeixement el servei que ofereix a pastors i fidels l'actual successor de Pere, el papa Francesc.

Francesc té el costum de demanar sovint a tots els membres de l'Església que preguem per ell i per les intencions del seu ministeri com a bisbe de Roma i responsable de la comunió de totes les Esglésies diocesanes del món. A mi moltes vegades m'ha dit que demani als diocesans que resin per ell. Si sempre hem de fer-ho, sobretot quan s'esmenta el seu nom en la pregària eucarística de cada missa, molt més cal que ho fem en el dia dedicat cada any a recordar i pregar pel successor de sant Pere.

Sant Pere i Sant Pau. Pòrtic de la Glòria (Santiago de Compostel·la)

ACTUALITAT

El Papa defensa una ecologia integral

El dijous 18 de juny es va publicar al Vaticà la segona encíclica del papa Francesc, titulada *Laudato si*, l'inici del famós *Càntic de les criatures* de sant Francesc d'Assís. El Papa, en aquest document, s'afegeix a la lluita global contra el canvi climàtic. Subtitulada *Sobre la cura de la casa comuna*, la carta és un clam a favor d'una ecologia integral, un desenvolupament econòmic

respectuós amb la justícia social i amb el medi ambient.

El document influirà sens dubte en la pròxima Conferència de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic, convocada per al desembre a París. Criticada en alguns sectors que neguen el canvi climàtic, la carta confirma el fort ensenyament social del Papa.

ENTREVISTA

Signis a Catalunya

JOAN-ANDREU ROCHA

L'Associació Catòlica Mundial per a la Comunicació Signis va néixer l'any 2001. Opera a 140 països i és molt activa en diversos àmbits de la comunicació. Recentment s'ha creat a casa nostra per «associar els comunicadors cristians catalans de cara a realitzar diverses activitats de caire formatiu i que afavoreixin la comunicació cristiana». Joan-Andreu Rocha, president de Signis Catalunya, és especialista en mitjans de comunicació i religions.

Quin treball feu a Signis?

Signis opera com una xarxa de professionals cristians de la ràdio, la TV, el cinema, el periodisme, les noves tecnologies i l'educació. Primerament, cerquem el coneixement i el suport mutu, com a professionals de la comunicació; i fem activitats per fomentar els valors de la comunicació promoguts per l'Evangeli, tant a nivell personal com institucional.

Què aporta la comunicació catòlica a la societat?

La comunicació catòlica, com la cristiana en general, promou sobretot la comunió i l'acció en favor de la pau i la justícia. Té un caràcter ecumènic i interreligiós, ja que reconeix tots els esforços en aquest sentit. Molts professionals cristians de la comunicació al nostre país ja treballen amb aquest esperit, però el fet d'estar associats facilita l'organització d'iniciatives amb un impacte més significatiu.

Quants sou i què fareu?

Som un centenar de membres. A banda d'establir la xarxa de col·laboració, estem organitzant diverses activitats formatives relacionades amb la pràctica del periodisme sobre temàtica religiosa, la col·laboració amb l'organització de la Mostra de Cinema Espiritual de Catalunya i la producció de material didàctic sobre comunicació i religió.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Ara ja és cristià

Bateig d'en Joan. Hi participen la família —amb un bon nombre de cosins— i un grup d'amics. En començar, el pare i la mare adrecen unes paraules a la comunitat reunida: «Per a nosaltres el bateig és l'entrada d'en Joan a la família que formem tots els cristians. Alhora volem fer del bateig una mostra d'agraïment a Déu pel do d'aquest fill que ha fet créixer la família. Creiem en Déu i volem seguir Jesús [...]. Els nostres fills, sovint, ens fan ser una mica menys egoïstes, ens fan sortir de nosaltres mateixos i ens fan adonar de coses i actituds que tenim abandonades o oblidades. Els nostres fills, sovint, encara ens fan créixer. El nostre enriquiment és mutu i això és un altre motiu d'agraïment a Déu [...]. Avui volem gaudir el moment amb tots vosaltres, amb la nostra família més propera —pares, germans, oncles, cosins...—, amb qui també un dia vam començar a descobrir tantes coses i vam començar a conèixer Jesús; i amb els nostres amics, amb qui hem compartit tantes vivències de fe, tot formant-nos i celebrant-la [...]. Creiem que els senyals de la presència de Déu entre nosaltres no han estat ni són pocs al llarg dels anys, i en donem gràcies. Demanem també que en Joan

creixi en cos i en esperit i que trobi amb els anys el sentit de la vida que avui comença com a cristià, comptant amb la presència inabastable, però sempre perceptible, de Déu.»

Els pares dibuixen un entorn a la celebració amb les seves paraules: el sentit comunitari, la confiança en la presència i l'ajuda de Déu, la mediació generacional en la transmissió de la fe, l'acció de gràcies...

Arribat el moment del bateig, el sacerdot pronuncia la fórmula que acompanya el gest de l'aigua. El germà d'en Joan, que té sis anys, hi posà una atenció especial. Acabat el gest, espontàniament i amb veu clara i sonora, proclamà tot evocant els ensenyaments dels pares en una prèvia i senzilla catequesi familiar: «En Joan ja està batejat. Ara ja és cristià.»

De rerefons ressonaven, també, les paraules de Jesús: «... el qui begui de l'aigua que jo li donaré, mai més no tindrà set: l'aigua que jo li donaré es convertirà dintre d'ell en una font d'on brollarà vida eterna» (Jn 4,14). Convé que l'aigua brolli sense aturar-se. Responsabilitat, també, dels pares, padrins i de l'entorn en què en Joan creixerà, responsabilitat de pregària i de testimoni.

HECHOS DE VIDA

MN. JOSEP MARIA ALIMBAU

La joven con parálisis cerebral

Se llamaba Montserrat. Era una joven enferma de parálisis cerebral. Muy inteligente. Tenía unos 24 años. Estaba en una casa de colonias de verano. Durante la misa del último día y en el momento de la plegaria de los fieles, «ella daba gracias a su madre, que estaba en el cielo, por estar... como estaba, y de ser... como era».

De todo cuanto decía no se le entendía casi nada. El monitor, que tenía el micro, traducía las palabras imperceptibles y casi indescifrables de la joven con parálisis cerebral.

El filósofo alemán Hermann Hesse, Premio Nobel de Literatura, escribía:

—«Los hombres que amaron o que se ofrecieron a sí mismos en sacrificio, han sobrevivido a los tiempos y lugares.

—«Las palabras de Jesús han alcanzado, empujado, ayudado, a través

de dos mil años; su presencia y ayuda... continúan —para quienes sufren, están enfermos, lloran, viven inmersos en el dolor, la incompreensión, la soledad— y es Jesús quien les ha despertado y abierto los ojos de sus almas para bien de sus vidas.»

No olvidemos que los hechos de la vida y de la muerte de Jesús son para ofrecernos ayuda y sentido a la vida, al dolor, a la muerte.

Nuestras deficiencias, enfermedades reales y nuestra confianza muestran la realidad de millones de personas, que en el decurso de los siglos, han seguido la creencia, que nosotros mantenemos, en el amor indefectible (que no puede faltar o dejar de ser, necesario) de Jesús.

Lectures missa diària i santoral

29. ■ Dilluns (litúrgia hores: 1a setm.) [Ac 12,1-11 / Sl 33 / 2Tm 4,6-8.17-18 / Mt 16,13-19]. Sant Pere (o Quefes), de Betsaida, i sant Pau (o Pol), de Tars, apòstols, puntals de l'Església (s. i). Santa Maria, mare de Joan-Marc; sant Cir, bisbe de Gènova.

30. ■ Dimarts [Gn 19,15-29 / Sl 25 / Mt 8,23-27]. Sants protomàrtirs de Roma, en temps de Neró (s. i); sant Marçal de Llemotges, bisbe; santa Emilià, verge.

1. ■ Dimecres [Gn 21,5.8-20 / Sl 33 / Mt 8,28-34]. Sant Domicià, abat; sant Aaró o Aaron, germà de Moisès i primer sacerdot de l'antiga aliança (s. XIII aC); santa Elionor (Leonor), mr.

2. ■ Dijous [Gn 22,1-19 / Sl 114 / Mt 9,1-8]. Sants Procès i Martinià, mrs.; sants Bernadí Realino, Joan-Francesc Regis i Francesc Gerónimo, i els beats Julià Mau-noir i Antoni Balducci, prev. jesuïtes i mrs.

3. ■ Divendres [Ef 2,19-22 / Sl 116 / Jn 20,24-29]. Sant Tomàs, anomenat Dídim (el Bessó), apòstol, venerat a Edessa (s. VI). Sant Heliodor, bisbe; sant Jacint, cambler imperial mr.; sant Lleó II, papa (sicília, 682-683). Beata Maria Anna Mogas Fontcuberta, vg. (de Corró de Vall, les Franqueses del Vallès, 1827-1886), fund. Franciscanes Missioneres de la Mare del Diví Pastor.

4. ■ Dissabte [Gn 27,1-5.15-29 / Sl 134 / Mt 9,14-17]. Santa Isabel de Portugal (1271-1336), princesa catalano-aragonesa, néta de Jaume I. Sant Laureà, bisbe de Sevilla; santa Berta, verge; sant Valentí Berriochoa, bisbe i mr.

5. ■ † Diumenge vinent, XIV de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Ez 2,2-5 / Sl 122 / 2Co 12,7-10 / Mc 6,1-16]. Sant Antoni-Maria Zaccaria (1502-1529), prev., fund. Barnabites a Milà (B). Sant Miquel dels Sants (1591-1625), prev. trinitari a Valladolid, nat a Vic i patró d'aquesta ciutat. Santa Filomena, vg.

DIUMENGE XIII DE DURANT L'ANY

Lectura del llibre de la Saviesa

(Sv 1,13-15; 2,23-24)

Déu no va fer la mort, ni li agrada que l'home perdi la vida; tot ho ha creat perquè existeixi, ha format el món perquè l'home visqui, sense posar-hi cap mena de verí de mort. El reialme de la mort no és de la terra, perquè la bondat i la justícia són immortals. Déu no creà l'home sotmès a la mort, sinó a imatge de la seva existència eterna. Però l'enveja del diable va introduir la mort al món, i els partidaris d'ell són els qui en fan l'experiència.

Salm responsorial (29)

R. *Amb quin goig us exalço, Senyor!*

Amb quin goig us exalço, Senyor. / M'heu tret a flor d'aigua quan m'ofegava, / i no heu permès que se n'alegrin els enemics. / Senyor, m'heu arrencat de la terra dels morts. / Quan ja m'hi enfonsava, m'heu tornat a la vida. R.

Canteu al Senyor, els qui l'estimeu, / enaltiu la seva santedat. / El seu rigor dura un instant; / el seu favor, tota la vida. / Cap al tard tot eren plors, / l'endemà són crits de joia. R.

Escolteu, Senyor, compadiu-vos de mi, / ajudeu-me, Senyor. / Heu mudat en joia les meves penes, / Senyor, Déu meu, us lloaré per sempre. R.

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint (2Co 8,7.9.13-15)

Germans, vosaltres teniu abundantment de tot: fe, doctrina, coneixement, interès per tot, i fins l'amor amb què us estimem. Sigueu també generosos en aquest favor que us demano. Coneixeu prou bé la generositat de Jesucrist, el nostre Senyor: ell, que és ric, es va fer pobre per vosaltres, per enriquir-vos amb la seva pobresa. No seria just que, per alleujar els altres, vosaltres patíssiu estretor. Més aviat, que en el moment present, buscant la igualtat, allò que us sobra a vosaltres compensi el que els falta a ells, i si un dia els sobra a ells que supleixi el que us farà falta a vosaltres, mirant que hi hagi igualtat. És allò que diu l'Escriptura: «Ni als qui n'havien recollit molt, els en sobrava, ni als qui n'havien recollit poc, els en faltava.»

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Marc

(Mc 5,21-43) (versió abreujada)

En aquell temps, Jesús arribà en barca de l'altra riba del llac, molta gent es reuní al seu voltant, i es quedà vora l'aigua. Mentrestant, arriba un dels caps de sinagoga, que es deia Jaire, i, així que el veu, se li llença als peus i, suplicant-lo amb tota l'ànima, li diu: «La meva filleta s'està morint. Veniu a imposar-li les mans perquè es posi bé i no es mori». Jesús se n'anà amb ell, i el seguia molta gent.

Arriben uns de casa del cap de sinagoga i li diuen: «La teva filla és morta. ¿Què en trauràs d'amoïnar el mestre?». Però Jesús, sense fer cas del que acabava de sentir, diu al cap de sinagoga: «Tingues fe i no tinguis por». I només va permetre que l'acompanyessin Pere, Jaume i Joan, el germà de Jaume. Quan arriben a la casa del cap de sinagoga, veu l'aldarull de la gent, que plorava i cridava fins a eixordar. Ell entra a casa i els diu: «¿Què són aquest aldarull i aquests plors? La criatura no és morta, sinó que dorm». Ells se'n reien, però Jesús els fa sortir tots, pren només el pare i la mare de la nena amb els qui l'acompanyaven, entra a l'habitació, li dóna la mà i li diu: «Talita, cum», que vol dir: «Noia, aixeca't». A l'instant la noia, que ja tenia dotze anys, s'aixecà i es posà a caminar. Ells no se'n sabien avenir. Jesús els prohibí, de tota manera, que fessin saber què havia passat. I els digué que donessin menjjar a la noia.

Lectura del llibre de la Sabiduría

(Sb 1,13-15; 2,23-24)

Dios no hizo la muerte ni goza destruyendo los vivos. Todo lo creó para que subsistiera; las criaturas del mundo son saludables: no hay en ellas veneno de muerte, ni el abismo impera en la tierra. Porque la justicia es inmortal.

Dios creó al hombre para la inmortalidad y lo hizo a imagen de su propio ser; pero la muerte entró en el mundo por la envidia del diablo; y los de su partido pasarán por ella.

Salmo responsorial (29)

R. *Te ensaltaré, Señor, porque me has librado.*

Te ensaltaré, Señor, porque me has librado / y no has dejado que mis enemigos se rían de mí. / Señor, sacaste mi vida del abismo, / me hiciste revivir cuando bajaba a la fosa. R.

Tañed para el Señor, fieles suyos, / dad gracias a su nombre santo; / su cólera dura un instante; / su bondad, de por vida; / al atardecer nos visita el llanto; / por la mañana, el júbilo. R.

Escucha, Señor, y ten piedad de mí; / Señor, socórreme. / Cambiaste mi luto en danzas. / Señor, Dios mío, te daré gracias por siempre. R.

Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Corintios (2Co 8,7.9.13-15)

Hermanos:

Ya que sobrealís en todo: en la fe, en la palabra, en el conocimiento, en el empeño y en el cariño que nos tenéis, distinguíos también ahora por vuestra generosidad. Porque ya sabéis lo generoso que fue nuestro Señor Jesucristo: siendo rico, se hizo pobre por vosotros para enriqueceros con su pobreza. Pues no se trata de aliviar a otros, pasando vosotros estrecheces; se trata de igualar.

En el momento actual, vuestra abundancia remedia la falta que ellos tienen; y un día, la abundancia de ellos remediará vuestra falta; así habrá igualdad. Es lo que dice la Escritura: «Al que recogía mucho no le sobraba; y al que recogía poco no le faltaba.»

✠ Lectura del santo Evangelio según san Marcos

(Mc 5,21-43) (versió abreujada)

En aquel tiempo, Jesús atravesó de nuevo en barca a la otra orilla, se le reunió mucha gente a su alrededor, y se quedó junto al lago. Se acercó un jefe de la sinagoga, que se llamaba Jairo, y, al verlo, se echó a sus pies, rogándole con insistencia: «Mi niña está en las últimas; ven, pon las manos sobre ella, para que se cure y viva.» Jesús se fue con él, acompañado de mucha gente.

Llegaron de casa del jefe de la sinagoga para decirle: «Tu hija se ha muerto. ¿Para qué molestar más al maestro?». Jesús alcanzó a oír lo que hablaban y le dijo al jefe de la sinagoga: «No temas; basta que tengas fe.» No permitió que lo acompañara nadie, más que Pedro, Santiago y Juan, el hermano de Santiago. Llegaron a casa del jefe de la sinagoga y encontró el alboroto de los que lloraban y se lamentaban a gritos. Entró y les dijo: «¿Qué estrépito y qué lloros son éstos? La niña no está muerta, está dormida.» Se rían de él. Pero él los echó fuera a todos y, con el padre y la madre de la niña y sus acompañantes, entró donde estaba la niña, la cogió de la mano y dijo: «Talitha quumi» (que significa: «Contigo hablo, niña, levántate»). La niña se puso en pie inmediatamente y echó a andar; tenía doce años. Y se quedaron viendo visiones. Les insistió en que nadie se enterase; y les dijo que dieran de comer a la niña.

COMENTARI

IGNASI RICART, CMF

L'home no ha estat creat per a la mort

Avui dia també es fan miracles, però no els busquem on hi ha soroll, no són per meravellar, sinó que es donen, més aviat, on no hi ha res per creure. Déu no fa res endebades: per què un miracle si no té res a dir a la gent d'avui? El miracle avui és, per exemple, que hi hagi persones que estimen el Crist amb un cor arborat d'amor malgrat l'egoisme que ens envolta. Persones que se sacrifiquen pels altres, sense dir-ho: homes i dones que acullen el sofriment com un do de Déu.

En l'evangeli d'avui hi ha dos relats de miracle molt ben travats: una guarició i la resurrecció d'una noia ben joveneta. Jesús té poder sobre el mal i la mort. No se'ns diu si van arribar a creure. Jesús anima el pare de la noieta a creure en l'impossible. Però mort i vida s'entrellacen en la nostra condició mortal. I ell és el Vivent, el Senyor de la vida. I l'home no ha estat creat per a la mort.

Quan la Bíblia parla de vida i de mort de l'home, no ho fa només biològicament, sinó que il·lustra també un concepte espiritual i religiós de vida i de mort que té una fase terrenal i l'altra en el més enllà. El Nou Testament ens ensenya a acollir com a camí de la vida aquell que travessa la mort i una mort de creu.

Per assolir la vida plena i definitiva, el Senyor demana la fe: «Tingues fe i no tinguis por!», diu Jesús a Jaire quan li anuncia la mort de la seva filla. I a la dona que patia pèrdues de sang: «Filla, la teva fe t'ha salvat. Queda lliure de la teva malaltia i vés-te'n en pau.»

Les guaricions i resurreccions fetes per Jesús signifiquen doncs que la salvació ha arribat al món. L'home mor en el moment en què deixa de creure i d'esperar.

AGENDA

Activitats Del Joventut

Setmana catequètica, del 6 al 10 de juliol, per formar animadors en la fe de joves. Les delegacions de Barcelona, Terrassa i Sant Feliu ens unim per oferir una formació conjunta distribuïda en dos cursos. Si voleu, us podeu apuntar als dos cursos: <http://ow.ly/O74sm>

Setmana solidària, del 13 al 17 de juliol, us oferim set entitats de voluntariat per viure una setmana 100% solidària. Inscriviu-vos ja a: <http://ow.ly/O75oG>

Exercicis

Exercicis espirituals per a religioses. Del 20 al 29 de juliol, amb el P. Jaume Boada, o.p. A la Casa Betànica (c/ Bonavista, 37 - Cornellà de Llobregat), t. 933 751 102, a/e: infor@hermanas-debetania.es

Pelegrinatges

Parròquia Santa Teresa de Jesús (c/ Llobregós, 128-130). Dies 1 a 4 d'octubre, ruta comunitària, amb motiu del V centenari del naixement de santa Teresa, visitant Àvila, Alba de Tormes, Salamanca, Burgo de Osma... Informació: t. 619 040 913.

Ruta franciscana. Del 28 de juliol al 7 d'agost. Visitant Roma, Assís, Florència, Pàdua i llocs franciscans. Informació i inscripcions: Comissaria de Terra Santa dels franciscans (c/ Santaló 80, Barcelona, t. 932 092 388 i t./fax 932 022 757).

Cursos

Instituto Emmanuel Mounier. Del 23 al 26 de julio, XXV Aula de verano: «Miedo a la verdad». En el Seminario de San José (Paseo del Empecinado, 5 - Burgos). Información e inscripciones (antes del 18 de julio), a: juliapr6@gmail.com, t. 639 771 166.

Llibres

María, Señora de nuestros días, de Antonio Bello (Ed. Paulinas, Madrid 2015, 138 págs.). El obispo italiano Antonio Bello, teólogo y poeta, ofrece este pequeño libro sobre la Virgen, escrito con piedad y poesía. El libro tiene 31 breves capítulos, que pueden ocupar un mes, porque todos los meses son marianos. Los gozos y esperanzas, las alegrías y tristezas de nuestros días los compartimos con María.

ACTUALITAT

Presentació d'un llibre de Mons. Sebastià Taltavull

Dimarts 16 de juny, a la llibreria Claret, va tenir lloc l'acte de presentació del darrer llibre de Mons. Sebastià Taltavull, titulat *Us porto al cor*. Durant l'acte varen intervenir Marcel·lí López, director de l'Editorial Claret, Mn. Jaume Aymar, director de *Catalunya Cristiana* i Ràdio Estel, i l'autor, Mons. Taltavull va explicar el sentit dels seus escrits i va cloure amb una pregària extreta del seu llibre.

Triomf popular del temple d'Antoni Gaudí

La basílica de la Sagrada Família s'ha situat en els primers llocs del rànquing dels millors monuments de tot el món, per voluntat —i això és molt important— de les persones que els visiten. Així ho han decidit els usuaris del *TripAdvisor*, la comunitat de viatges més gran del món. En concret, aquest any la basílica de Gaudí se situa en el cinquè lloc a nivell mundial de la llista de *Travellers Choice* i en el primer lloc a nivell europeu. L'Alhambra de Granada, per exemple, queda en el lloc 14è

a nivell mundial i 7è en el rànquing europeu. «Visita imprescindible», «espectacular», «arquitectura increïble», són algunes de les opinions dels visitants de la gran obra de Gaudí.

PALABRA Y VIDA

† LLUÍS MARTÍNEZ SISTACH
Cardenal arzobispo de Barcelona

Gracias por el ministerio del Papa

Celebramos mañana la solemnidad de los apóstoles san Pedro y san Pablo. La fe cristiana se fundamenta en el testimonio de los Apóstoles. Jesús escogió a los Doce «para que estuvieran con él y para enviarlos a predicar». Los Apóstoles entregaron su vida al anuncio de la buena nueva del Reino, y coronaron su trabajo apostólico con el martirio.

Los apóstoles Pedro y Pablo son las dos columnas de la Iglesia: Pedro, el líder en la confesión de la fe; Pa-

blo, el que la puso a plena luz. Pedro instituyó la primera Iglesia con el resto de Israel. Pablo evangelizó a los otros pueblos llamados a la fe. Esto es lo que expresa el prefacio de la solemnidad de estos dos apóstoles.

El apóstol Pedro fue uno de los primeros llamados por Jesús y siempre ocupa un lugar preeminente en los evangelios. Esta primacía la pone de relieve el Señor con estas palabras que le dirigió: «Tú eres Pedro. Sobre esta piedra edificaré mi Iglesia,

y el poder del infierno no la derrota». El ministerio de Pedro proviene de la voluntad de Jesús, que quiso que él y sus sucesores fueran instrumentos a través de los cuales el Espíritu Santo constituye y mantiene la unidad de la Iglesia.

Al Papa le corresponde mantener y promover la unidad con Jesucristo de todos los pastores y fieles reunidos en las Iglesias particulares; es decir, el hecho de mantenerse en la fidelidad íntegra e incondicional a la palabra de Cristo, a sus sacramentos, al mandamiento nuevo del amor. Esto significa que todos deben seguirle indefectiblemente para que la Iglesia extendida de Oriente a Occidente pueda dar un testimonio unánime del Evangelio para la salvación de todos los hombres. Por ello, en la persona del Papa se visibiliza a Cristo de modo eminente, como buen pastor de toda la Iglesia.

Los cristianos tenemos que agradecer al Señor el ministerio de Pedro y de sus sucesores y acoger con un profundo sentido eclesial y con reconocimiento el servicio que ofrece a pastores y fieles el actual sucesor de Pedro, el papa Francisco.

Francisco tiene la costumbre de pedir a menudo a todos los miembros de la Iglesia que roguemos por él y por las intenciones de su ministerio como obispo de Roma y responsable de la comunión de todas las Iglesias diocesanas del mundo. A mí muchas veces me ha dicho que pida a los diocesanos que recen por él. Si siempre lo tenemos que hacer, sobre todo cuando se menciona su nombre en la oración eucarística de cada misa, mucho más debemos hacerlo en el día dedicado cada año a recordar y orar por el sucesor de san Pedro.

